

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 270/2010-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť D. S., H., zastúpeného advokátkou JUDr. Ľ. V., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 197/09 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. júna 2010 doručená sťažnosť D. S., H. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Ľ. V., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 197/09.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ je účastníkom konania vedeného pred OS Košice - okolie č. k. 7C 312/95 a to na základe ním podanej žaloby zo dňa 13. 4. 1995.

Sťažovateľ ešte 24. 5. 2004 podal na ÚS SR svoju ústavnú sťažnosť vo veci porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, pričom jeho sťažnosti bolo vyhovené a ÚS SR vydal nález pod č. III ÚS 200/04 zo dňa 13. 10. 2004 v ktorom ÚS SR skonštatoval, že jeho právo bolo porušené a nariadil OS Košice - okolie konať bez zbytočných prieťahov...

Od vydania nálezu ÚS SR, Okresný súd promptne konal a rozhodol rozsudok 7C 312/95 zo dňa 18. 12. 2003 a žalobu zamietol, ktorý rozsudok nám bol doručený 16. 6. 2004...

Proti tomuto rozsudku dal sťažovateľ odvolanie 18. 6. 2004 a Krajský súd Košice rozhodol o odvolaní uznesením 12Co 282/04 zo dňa 19. 5. 2005, ktorým napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 29. 9. 2005 sťažovateľ podaním oznámil, že pôvodne žalovaní zomreli, predložil kópie úmrtných listín a označil zákonných dedičov.

Súd následne vytýčil termíny pojednávania na deň 22. 2. 2006, 10. 3. 2006, 28. 4. 2006, na ktorom pojednávaní aj meritórne rozhodol rozsudkom zo dňa 28. 4. 2006. Sťažovateľovi v plnom rozsahu vyhovel...

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaní a na základe tohto odvolania KS Košice pod č. 2Co 136/08 uznesením rozhodol tak, že zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie. Uznesenie bolo vydané 18. 6. 2008.

Následne OS vytýčil termín pojednávania na deň 24. 10. 08, ktoré sa však nekonalo pretože žalovaný sa ospravedlnil a následne súd vytýčil termín pojednávania na obhliadku na mieste samom 12. 11. 2008. Obhliadka sa nekonala a následne bol určený termín pojednávania na deň 9. 1. 2009, ktoré pojednávanie bolo odročené na 18. 2. 2009 na obhliadku na mieste samom. Následne bol vytýčený ďalší termín pojednávania na 3. 4. 2009, kedy aj súd rozhodol rozsudkom a podanej žalobe v časti vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol...

Dňa 21. 5. 09 do nevyhovujúcej časti žalobca podal odvolanie a v ten istý deň podal aj žalovaný V. R. odvolanie.

Krajský súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré je vedené pod č. 2Co 197/09 na deň 3. 6. 2010 a ktoré pojednávanie bolo odročené na neurčito a to bez uvedenia dôvodu...

Vzhľadom k tomu, že sa skutočne jedná o dlhoročný súdny spor sťažovateľ dňa 4. 6. 2010 podal sťažnosť k rukám predsedu KS na prieťahy v konaní na ktorú KS reagoval, kde uviedol, že KS nemá zato, že sa v tomto prípade jedná o prieťahy v konaní, pretože spis bol postúpený 15. 6. 2009, spis bol zaradený do poradia a termín 3. 6. 2010 bol zrušený a nový termín bude určený v závislosti na čerpaní dovoleníek senátu Krajského súdu...“

V petite sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo veci rozhodol týmto nálezhom:

„Právo sťažovateľa, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky na konanie bez zbytočných prieťahov konaním Krajského súdu Košice, pod č. 2Co 197/09 porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Krajskému súdu Košice, aby konal vo veci vedenej pod sp. 2Co 197/09.

Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3 319,- €, ktoré je Krajský súd Košice povinný zaplatiť sťažovateľovi do 3 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov konania.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

V súlade s už uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania. Z judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 61/07) vyplýva, že ústavný súd je viazaný najmä návrhom na rozhodnutie (tzv. petitom) sťažnosti.

Sťažovateľ sa v petite sťažnosti domáhal, aby ústavný súd vyslovil, že k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy došlo postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 197/09.

Ústavný súd zo sťažnosti a z príloh pripojených k sťažnosti zistil, že sťažovateľ podal 4. júna 2010 sťažnosť predsedovi krajského súdu na prietahy v konaní. Predseda krajského súdu na sťažnosť reagoval a podľa sťažovateľa „*uviedol, že KS nemá zato, že sa v tomto prípade jedná o prietahy v konaní, pretože spis bol postúpený 15. 6. 2009, spis bol zaradený do poradia a termín 3. 6. 2010 bol zrušený a nový termín bude určený v závislosti na čerpaní dovoleníek senátu Krajského súdu.*“

Krajský súd po podanej sťažnosti na prietahy jeho predsedovi tento vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 2 Co 197/09-369 z 8. júla 2010.

Podľa ústavného súdu krajský súd v primeranom časovom období po doručení sťažnosti na prietahy v konaní riadne konal a rozhodol. V čase rozhodovania ústavného súdu už krajský súd vo veci nekonal, a preto nemohlo objektívne dochádzať z jeho strany k porušovaniu sťažovateľom označeného základného práva. Vzhľadom na uvedené a hlavne s ohľadom na celkovú dĺžku napadnutého konania je daný dôvod na odmietnutie sťažnosti pre zjavnú neopodstatnenosť.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá v celom rozsahu, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. septembra 2010

